

Архимандрит Јефрем за РТС: Богородица је у срцима свих нас, снага српског народа је у православљу

Архимандрит Јефрем, игуман манастира Ватопед, говорио је ексклузивно за РТС о Часном Појасу Пресвете Богородице и како се користе траке које се добијају са благословом. Поручује српском народу да је његова снага у православљу. Понавља да ће бити Србија пре и Србија после Појаса Мајке Божје.

Архимандрит Јефрем се вратио на Свету Гору, али поново долази да Часни Појас Пресвете Богородице однесе у манастир Ватопед у суботу после свете Литургије коју ће служити Патријарх српски Порфирије. Геронда Јефрем је говорио за РТС о највећој светињи Свете Горе.

Уважени оче игумане, сви који долазе да се поклоне и целивају Појас пресвете Богородице добијају на благослов освештану траку. Можете ли нам рећи како се она користи?

– Траком се опасавамо, јер је то уствари чудотворни појас који чини чуда. Јуче ми је пришла једна монахиња која је имала озбиљну болест. Реч је о

аутоимуној болести – лупус. Лечила се у болници из које је тајно изашла како би се поклонила Часном Појасу. Вратила се тајно у болницу и следећег дана то исто поновила. Кад су јој кроз два дана урадили анализе – болест је нестала. Исто тако, један свештеник ми се жалио да су га незамисливо болела леђа и да је требало да служи у своме храму. Отишавши код Богородице, поклонио се Часном појасу, узео траку и опасао се. Следећег јутра ништа га није болело. А професор Богословског факултета је имао болове због ишијаса. И он је ставио траку и следећег јутра је био добро. И тек ћемо чути за многа чуда која ће посведочити о интензивном и живом присуству Богородице.

Искуство из земаља у које смо носили Појас нам говори да помаже многим који не могу да имају децу. У манастиру ми је један тужни господин рекао: Старче, немам деце и рекли су ми лекари да се и не трудимо више, јер супруга има проблем и не може доћи до зачећа. Рекао сам да не обраћа пажњу на то што говоре лекари, јер, постоји један други Лекар – Бог и Његова Мајка која је овде. Узео је траку и кроз годину дана се вратио са фотографијом своје ћерке. Лекари су рекли да не знају шта се десило и да је реч о парадоксу природе. Не! То је било чудо Часног Појаса Пресвете Богородице. Манастир Ватопед сада издаје другу књигу документованих сведочанстава чуда Пресвете Богородице са писмима људи из целог света, фотографијама деце и исцељених.

Ево још једног сведочанства: један човек је добио дете иако су му говорили да неће моћи. Дете се, међутим, родило са озбиљним здравственим проблемима. Везао је детету појас и оно је оздравило. Због тога је он одлучио да направи подвиг захвалности и из Атине на Свету Гору дође бициклом. За то му је требало осам дана. За све што сам рекао имамо сведочанства.

Да ли је тачно да је Појас Пресвете Богородице помогао и вама када сте имали здравствених проблема?

– Васкрсао ме! Био сам у болници спреман да одем Богу на истину. Атински архиепископ Јероним, који ме много воли, свакодневно је питао за моје здравље. И монаси су, потресени, рекли: Ваше Блаженство, он одлази. И по свим медицинским проценама требало је да отпутујем. Замислите, мени је био притисак 6. То је притисак мртвог човека. И оци су донели Часни Појас без великих очекивања. Њиме су ме закрстили и кроз пет минута сам се повратио. Зато узнесимо славу Пресветој Богородици коју је сам Бог прославио. Видите, овде постоји једна тајна. Чудотворне иконе које имамо, у већини случајева нису посвећене само Христу. На њима је Он са својом

Мајком. Зашто? Зато што жели да прослави своју Мајку, Родитељку Онога кроз кога ће бити благословена сва племена. Чак и Куран, у којем се не говори много о Исусу, похваљује Марију. Тако и ми, имамо икону Богородице Утешитељке у манастиру.

Почетком 14. века, тадашњи игуман је дошао код иконе да узме кључеве и отвори манастир. Богородица је са иконе проговорила: Данас не отварајте врата да не уђу пирати. И оживљава Христос и ставља јој руку на уста и каже: Немој их, Мајко, упозоравати, јер су ови моји монаси пали у лењост и заслужују такво искушење. А Богомајка Га није послушала. Склонила је Његову руку са уста и два пута поновила оно што је рекла. Ово је та икона. И остала је у том покрету који указује на њену смелост, чак и да не послуша свога Сина. И на овој икони Она делује милосрднија од Њега што је заиста дирљиво. Јер извор љубави и милосрђа је сам Господ, а Богородица је само човек. Она није богиња, али је одмах иза Свете Тројице, како каже Свети Андреј Јерусалимски. Велика је слава Пресвете Богородице. Ми православни хришћани прослављамо Пресвету Богородицу као први образац светости, као прву и највећу светитељку која је часнија и од херувима и од серафима.

Редови поклоника у Храму Светог Саве су све дужи. Да ли сте очекивали толико народа у Србији?

– Ми смо то очекивали, јер већ имамо искуство са других места на која смо носили Часни Појас Пресвете Богородице. Ја сам говорио да ће доћи велики број људи, само ако буду на време обавештени. И захваљујем вам што сте ви, на вашем телевизијском каналу, на правилан начин о томе извештавали. И заиста су многи обавештени о доласку Појаса Пресвете Богородице. У Србији се десио највећи духовни догађај у последњих педесет или чак можда сто година. Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, који има велику благодат, о чему ми сведочимо, позвао нас је да донесемо Часни Појас. Тај мудри потез вашег Патријарха је нешто потпуно смело и иновативно. Први пут је донесена једна светиња из иностранства у Србију. Патријарх је желео да дође Часни Појас, међутим и ми смо били дужни да одговоримо на ту жељу. Због чега? Зато што се захваљујући Светом кнезу Лазару, Часни Појас нашао у нашем манастиру. Он га је поклонио заједно са великим делом Часног Крста. У кивоту у којем се чувају постоје и власи Христове, које нигде другде не постоје.

За ових десет дана обишли сте више манастира и епархија. Шта мислите о српским светињама и монаштву?

- Осетио сам да су ти монаси моја браћа. То су људи који воле Бога и који се подвизавају. Ти манастири, било да имају више или мање монаха, представљају духовне оазе. И заиста сам био ганут, када ми је Патријарх рекао да је Свети Јустин Поповић говорио да је здравље једног народа сразмерно броју монаха који има. То је нарочито било видљиво у Црној Гори. Митрополит Јоаникије нас је дочекао са много љубави. Тамо сам видео монахе и монахиње, који су ми срце испунили. И то је заиста благослов за Цркву. Посебан утисак ми је оставило што је Патријарху указана највиша част, чак из државног врха. Били су присутни председник Скупштине, амбасадор Србије у Црној Гори и многи други. Иако је био радни дан, дошао је велики број верног народа, који је са много љубави дочекао патријарха, којег ја називам патријархом љубави, јер непрестано дарује љубав и молитве.

Говорили сте на предавањима о Косову и Метохији и бомбардовању Србије. Рекли сте да се не бојимо.

- Ја сам рањен Косовом и Метохијом, јер Косово је део Србије. Тамо је Србија. Тамо је срце српскога предања. Можемо ли да кажемо да Света Гора није у Грчкој? Могу ли нам ја одузети. Јер је то основа, алфа и омега. Оно што желим да кажем је да не могу да сакријем своју тугу и рањеност због Косова. Како да сада Косово и Метохија постану албански? Откуд то? И због чега? Али, благодат Божја помаже браћи Србима да остану у довољном броју на Косову и Метохији, како би сачували манастире и своје предање. А остало је у Божјим рукама. Где је Бог? Бог је увек са онима којима се чини неправда. Свети Пајсије је говорио да онеправдовани Христос благосиља с обе руке човека којем се чини неправда.

Више пута сте поновили да ће бити Србија пре и Србија после Појаса Пресвете Богородице.

Спонтано сам то рекао. У то верујем, то очекујем и то прижељкујем. Да ће се ваш народ постати бољи, да ће се умирити, успокојити, почеће да се нада. Знате, данас је мало људи који имају наду. То ће бити дар Пресвете Богородице српском народу, који доживљава многе неправде.

Сведоци смо тешких времена у свету. Како видите ситуацију и шта ви лично очекујете?

- Свет је у патњи и несрећи. Будући да имам такву службу, срећем се са многим људима. У просеку, само је један од педест срећан. Људи данас нису срећни. Зашто? Јер су заборавили на духовни живот. И као што сам рекао у

једном разговору, ја не осуђујем Европу, јер је Европа федерација држава. Узнапредовала је у многим сегментима и доста новца је уложила у медицину. То је продужило људски век. Али је нажалост, у духовном смислу промашила. Европљани долазе на Свету Гору и траже да постану православни. Траже да се крсте. И то је спасоносан начин уласка у православље. Европа је заборавила духовно порекло човека, истичући тело и разум. Али не своди се све на то, јер постоји бесмртна душа. Као што кажу свети оци: то је духовна основа, бесмртна душа човека. И ту, ако успе у оздрављењу свога духовног бића, тада човек постаје спокојан и срећан. У супротном, ништа. Не стремећи томе, имао сам прилику да сретнем различите људе, од царева, државника, богаташа, али понајвише сиромашних, са којима и највише волим да се видим. Приметио сам да многи људи, који имају и новац и славу, који су економски и друштвено добростојећи – немају мир у души. Несрећни су, јер им недостаје Христос. Као што је говорио Свети Порфирије: Христос је све.

Рекли сте да сте ученик пустиње, а да то данас значи да је потребно да се људи усамљују. Али да се усамљује дружећи се са Господом.

– Јесте. Тако је. Ја немам докторате, којима сада сви стреме. Ја сам само монах и срећан сам што немам титуле. Имам студентску картицу универзитета пустиње и њу ћу имати све до смрти.

Обишли сте много манастира и епархија, имали два предавања, једну конференцију. Да ли сте уморни. Какво је ваше здравље?

– Чујте, имам седамдесет година. Нисам дете да се замарам. Кад се уморим, ја се одмарам. И прослављам Бога.

Да ли желите нешто да поручите грађанима Србије?

– Желео бих да захвалим понајпре уваженом господину министру Ненаду Поповићу, који се показао као веза између Цркве и државе. То је човек који нам се у свему нашао, који нам је помогао чак и лично. И наравно захваљујем председнику Вучићу који је дошао на аеродром и дочекао Појас. Уступио нам је председнички авион како бисмо пренели Часни Појас из Солуна до Београда. Уједно, желим бих да поручим српском народу: Ваша снага нису природна богатства, нити било шта друго, иако имате веома лепу земљу. Ваше богатство је православље. Њега штитите и чувајте, јер се православље не чува теоријама. Православље није идеја, није идеологија, није филозофска теорија. Оно је живот, искуство. Православље ћемо чувати држећи се Јеванђеља Христовог, које живи у Цркви. Потребно је да будемо људи Цркве,

да живимо у простору Цркве, да дишемо ваздух Цркве, да се хранимо светим тајнама Цркве, нарочито светом исповешћу и светим причешћем. То је наше богатство и то чувајте као зеницу ока и задобићете Царство Божје.

Поштовани оче игумане хвала што сте говорили за РТС , благодаримо што сте донели Појас Пресвете Богородице и на свему што сте учинили за српски народ.

- Са много љубави то чиним. Ваш страдални народ ме је гануо чежњом и стрпљењем. Више пута сам био код Храма Светог Саве и видео редове ходочасника. Неки су чекали осам, неки шест сати. Сви су били радосни, спокојни и желели су да се поклоне и целивају Часни Појас Пресвете Богородице, да на коленима узнесу своје молитве пред Богородицом, јер верују да је Она истинска Мајка која је увек са нама и која се брине о нама. И као што је говорио један старац са Кипра, Богородица је Мајка целога света. А нарочита је Мајка монаха. И због тога и побожни и непобожни увек воле Богородицу. Познајем једног атеисту, мени врло блиског човека, који кад је био болестан, вапио је: Богородице, помози. И питао сам га: Зашто је призиваш, када не верујеш? Није ми одговорио, али је наставио да је призива. Дакле, није истина да не верује у Њу. Богородица је у срцима свих нас.

Извор: РТС

Видео прилог [ОВДЕ!](#)

spc.rs